

γκαρσόνι τό, κοιν. γκαρσόν κοιν. γκαρσόφ' πολλαχ. βορ. ιδιωμ. γαρδζούρ-ρι Καλαβρ. (Μπόβ.) Θηλ. γκαρσόνα σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *garçon* = ἀγόρι καὶ κατ' ἐπέκτ. τρα-πεζοκόμος.

1) Ὑπάλληλος ἐστιατορίου, ζαχαροπλαστείου, λέσχης κλπ. λαμβάνων καὶ ἐκτελὼν τὰς παραγγελίας τῶν πελατῶν σύνθηθ.: *Ποῦ εἶναι τὸ γκαρσόνι νὰ πληρώσω; Γκαρσόν, ἔλα κάνε μου τὸ λογαριασμό. Δὲν εἶναι διόλου περιποιητικό αὐτὸ τὸ γκαρσόνι σύνθηθ. Δὲν βοῦκε ἄλλη δουλειὰ νὰ κάνη παρὰ πῆγε γκαρσόνα σὲ καμπαρὲ Ἀθῆν. || Ἄσμ.*

Ἡ πιὸ καλὴ γκαρσόνα εἶμ' ἐγώ, γιὰτὶ μὲ κέφι ὅλους τοὺς κερνῶ Ἀθῆν.

Γκαρσόν, γκαρσόν, γκαρσόν, γκαρσόν, φέρε σαράντα τιριμπουσόν

Ἀθῆν. Συνών. *παιδί, σερβιτόρος*. 2) Τὸ ἀγόρι, ὁ νέος, ιδίως ὁ ἄγαμος ἀνὴρ Καλαβρ. (Μπόβ. κ.ά.) — *Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ. || Ἄσμ.*

Νὰ τραβουδοῦσι τὰ καλὰ γαρδζούρ-ρα, ποὺ εἶναι ἀγαπημένα ἀν δῆφ-φασδιά. (νὰ τραγουδοῦν τὰ καλὰ παιδιὰ ποὺ εἶναι ἀγαπημένα ἀπὸ τὴ φασκιά) (Μπόβ.)

3) Ὁ σύζυγος, ὁ μένων ἐνίοτε μόνος, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς συζύγου (ἢ σημ. καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν) Ἀθῆν.: *Ἀπὸ αὐριο ἡ γυναικα μου θὰ πάη 'ς τὰ λουτρά καὶ θὰ μείνω γκαρσόνι. Σήμερα θὰ φάω ἔξω, γιὰτὶ εἶμαι γκαρσόνι, ἡ γυναικα μου πῆγε ἀπ' τὸ πρωτ' 'ς τὴ μητέρα της.*

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκαρσόφ' Μακεδ. (Ροδολίβ.)

γκαρσονιέρα ἡ, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *garçonnière* = μικρὸν διαμέρισμα ἀγάμου.

Διαμέρισμα ἐνὸς δωματίου μετὰ βοηθητικῶν χώρων ἢ μοναδικὸν δωμάτιον χρησιμοποιούμενον ὡς κατοικία ὑπὸ ἐνὸς ἀτόμου, κυρίως ἀγάμου ἀνδρὸς σύνθηθ.: *Βολεύτηκε σὲ μιὰ μικρὴ φτηνὴ γκαρσονιέρα Ἀθῆν. Τὸ νοίκι 'ς τίς γκαρσονιέρες εἶναι ἀκριβὸς σύνθηθ. Ξέρω πὼς κάθεστε μόνος σας, πὼς τὸ σπίτι σας δὲν εἶναι παρὰ μιὰ γκαρσονιέρα Γ. Ξενόπ., Τρίμορφ. γυν. 2, 224. β) Διαμέρισμα ἢ δωμάτιον μετ' ἰδιαιτέρας εἰσόδου χρησιμοποιούμενον ὡς ἐντευκτήριον ἀνδρὸς μετὰ γυναικῶν σύνθηθ.: *Τὴν εἶδα νὰ βγαίνει κρυφὰ ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα τῆς γκαρσονιέρας του. Χτὲς τὸ βράδυ ἡ τὰδε κοιμήθηκε 'ς τὴ γκαρσονιέρα τοῦ φίλου της σύνθηθ.**

γκαρσονιερούλα ἡ σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκαρσονιέρα* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦλα.

Μικρὴ *γκαρσονιέρα* σύνθηθ.: *Μένει σὲ μιὰ γκαρσονιερούλα κοντὰ στὸ Λυκαβηττό. Νοικιάζει μιὰ γκαρσονιερούλα πολὺ χαριτωμένη καὶ βολικὴ σύνθηθ. Ν' ἀφίσουμε τ' ὥραϊο μας σπιτάκι, τὴ γκαρσονιερούλα μας καὶ τὸ λαγὸ ποὺ μᾶς μαγεῖρεψε ἡ Σταμάτα Γ. Ξενόπ., Δὲν εἶμ' ἐγώ, 71.*

γκάτσα ἡ, (Ι) Μακεδ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Πᾶν ἄγριον πτηνὸν ἐκ τῶν μικρῶν, κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπωάσεως.

γκάσα ἡ, (ΙΙ) Μακεδ. (Νιγρίτ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ὁ καρπὸς τῆς μορέας.

γκάφα ἡ, κοιν. γάφα πολλαχ.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *gaffe* = ἄστοχος ἐνέργεια.

Ἄστοχος, ἄκαιρος ἐνέργεια ἢ λόγος ἀποβαίνων εἰς βλάβην τοῦ ἐνεργούντος ἢ λέγοντος κοιν.: *Ὅλο γκάφες κάνεις. Ἐπαθα μιὰ μεγάλη γκάφα. Αὐτὸ ποὺ εἶπες - ἔκαμες ἤτανε μεγάλη γκάφα κοιν. Ἐπισις σὶ γκάφα μὶ τὰ λόγια ποὺ 'πες Στερελλ. (Ἀχυρ.) Οἱ σπανοὶ κοροϊδεύανε τὸ βαππᾶ γιὰ τὴ γάφα ποὺ ἔκανε Πελοπν. (Ξεχώρ.) Συνών. ἀστοχία 7. Πβ. ἀνογιά.*

γκαφαδόρος ὁ, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκάφα* καὶ τῆς καταλ. -δόρος ἀποσπασθείσης ἐξ ἄλλων λέξεων τῆς Βενετικῆς διαλέκτου ληγουσῶν εἰς -dor.

Ὁ διαπράττων μὲ λόγους ἢ ἔργα σφάλματα δυνάμενα νὰ τὸν βλάψουν: *Ὁ δεῖνα εἶναι ἕνας γκαφαδόρος πρώτον μεγέθους. Θέλω τὴν ἡσυχία μου, δὲν κάνω κολληγιὰ μὲ γκαφαδόρους σύνθηθ. Συνών. γκαφατζῆς.*

γκαφατζῆς ὁ, σύνθηθ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκάφα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -τζῆς.

Γκαφαδόρος, τὸ ὅπ. βλ.: *Ὁ δεῖνα δὲν εἶναι μόνο ρέμπιλος, ἀλλὰ καὶ μεγάλος γκαφατζῆς σύνθηθ. Σωστό! συμφώνησε ὁ γκαφατζῆς. Ἐγὼ ποὺ τὸ εἶπα, δὲν ἐπρόσεξα καλὰ Γ. Ξενόπ., Κόσμος, 138. Γέλασαν ὅλοι, ἐνῶ ἐγώ, σὰ γεννημένος γκαφατζῆς ποὺ εἶμαι, χασμουρήθηκα Α. Τραυλαντ. εἰς Ν. Ἔστ. 20 (1936), 1007. Συνών. γκαφαδόρος.*

***γκεβεζάρης** ἐπίθ. Οὐδ. *κεβεζάρ'κο* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκεβεζές* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρης.

Φλύαρος. Συνών. *γκεβεζέδικος, πολιομιλιδοῦσης, πολυλογᾶς, φαφλατᾶς.*

γκεβεζέδικος ἐπίθ. ἐνιαχ. *κεβεζέδικον* Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γκεβεζές*, διὰ τοῦ πληθ., καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

Γκεβεζάρης, τὸ ὅπ. βλ.

γκεβεζέλεμα τό, ἐνιαχ. *κεβεζέλεμαν* Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκεβεζέλεῦω*.

Φλυαρία. Συνών. βλ. εἰς λ. *γκεβεζέλεμικι*.

γκεβεζελεύω ἀμάρτ. *κεβεζελεύω* Πόντ. (Κοτύωρ.) *κᾶβᾶζλᾶεύω* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gevezeltmek* = φλυαρῶ.

Φλυαρῶ ἐνθ' ἄν.: *Τὴ δουλειὰ σ' τέρε, μὴ κεβεζελεύς (κοίτα τὴ δουλειὰ σου, μὴ φλυαρῆς) Κοτύωρ. Δουλείαν 'κὶ ἔχ' καὶ κάθεσαι καὶ κᾶβᾶζλᾶεύ' (δὲν ἔχει ἐργασίαν καὶ διὰ τοῦτο κάθεσαι καὶ φλυαρεῖ) Χαλδ. Συνών. ἀερολογῶ, γλωσσόκοπανῶ, μωρολογῶ, πολυλογῶ, πολυμιλῶ, τσαμπουνῶ, φαφλατίζω, φλυαρῶ.*

γκεβεζελίκι τό, Ἰων. (Ἀλάτσατ. Σμύρν.) — Σ. Μυριβήλη, *Ζωὴ ἐν τάφ.*, 318 — *Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. γκιβιζιλίξ' Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γιβιζιλίξ' Λέσβ.*